

Este

Gulyás József

*Űtmenti kopasz cserjék szűrik a sötétséget,
a levegőt apró dalokra darabolják.
Alig jut el hozzám az est, a síró fűrjek,
törzs vagyok, melyből az érzések madarai kirepültek.
Lent élem a gyökerek sorsát.*

*Milyen szerencsés vagyok, élve maradtam, ma is
győztesként kerültem ki, élet,
a kegyetlen harcból.
(Ezt minden este leszögezem és előrehajtom
a naptárt, fölhúzom a lejárt gépet).*

*Két meséje van minden mesének, szerencsének,
egyik az arany, másik az okoskodás,
van, aki társát lopja, van, aki nyíltan kirabolja,
egyiket elítéli, másikat óvja
törvényt nevében a „bölc” és a jogász.*

*A világ az irástudóké és a számítóké...
A széles bácskai föld aranyásókat vallat.
Ez otthont űz, az pénzt, amit sose ér el.
Kísérletez, játszik a szegényember az életével,
s egy vakmerő lépéssel belehalhat...*

*Ó, vész van énbennem is, siető méreg.
A barátság és a sors sörétje homlokon talált,
az utolsó otthon is hűtlen,
hová a legnagyobb vereség elől menekültem:
szívem, rejtegeti már a halált...*